

کارگردانی (۲)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

عدم ارتباط بازیگر با نقش را برایتان حل کند. بنابراین شما او را انتخاب می کنید؛ در اینجا شما هیچ راهی جز اینکه گذشته را فراموش کنید ندارید، هرگز از داشتن جایگزین به عنوان راه حل خوشحال نشوید چراکه مسئله از اینکه هست، بغرنج تر می شود.

آرامش و مهربانی

هیچ چیز بدتر از یک کارگردان بددهن و وقیح نیست. از قدرت خودتان سوء استفاده نکنید. بازیگران نیز رفتاری های زیادی دارند. آن ها فوق العاده حساس و هیجانی هستند، پس به آنان آسایش ببخشید، یادتان باشد، بازیگران کسانی هستند که شما را آزمایش می کنند! داشتن یک مدیر صحنه یا دستیار خوشرو که به بازیگران در مدتی که آن ها منتظر آزمون هستند احترام بگذارد بسیار مهم است، اگر بازیگران بیایند و ببینند کسی

ممکن است چنین تفکری درباره دختر یا پسر وجود نداشته باشد. ولی شما باید کاراکترهای مورد نظرتان را حتماً خوب بشناسید تا بتوانید درباره آن ها حرف بزنید و استعداد های بالقوه بازیگران را خوب بشناسید تا بتوانید اندیشه تان را به آن ها منتقل کنید. این مسئله بسیار مهم است. آن ها را شناسایی کنید. پس از یک مطالعه مقدماتی، اگر مایل باشند سوال هایی درباره خودشان و اینکه چگونه مطالعه می کنند درباره علاقه شان به نمایشنامه بپرسید. حتماً از نوع تفکرشان درباره نمایشنامه و کاراکترها جویا شوید. بدین وسیله شما می توانید میزان آمادگی و توان آزمون و انتخاب نقش را جست و جو کنید. بنشینید و با بازیگران حرف بزنید؛ سعی کنید درباره او و نظرش درباره نمایشنامه حرف بزنید. این موضوع می تواند بسیاری از سردرگمی ها و تنگناهای موجب

آزمون ها همیشه مشکل اساسی بین بازیگران و کارگردانان است. گزینش ها خیلی ساده اند به شرطی که شما با بازیگران آشنا باشید و قابلیت ها و شایستگی هایشان را بشناسید. ولی اگر شما هرگز با آن ها کار نکرده اید با اینکه برای اولین بار کارگردانی می کنید، این می تواند تجربه ای پرتنش باشد. این یک واقعیت است که، نه شما، و نه بازیگر قادر نخواهید بود آن فضای دلپذیر و دلخواه را به وجود بیاورید. به همین دلیل مدیر صحنه می تواند در آرامش بخشیدن و آماده سازی موثر باشد.

آماده سازی شخصیت

شما به عنوان یک کارگردان باید درباره کاراکترهای نمایشنامه شناخت داشته باشید و درباره ویژگی های کاراکتر فکر کنید. این بدان معنا نیست که شما باید نگاهی ویژه به نوع مشخصات فیزیکی داشته باشید (چراکه

منتظرشان نیست که به آن‌ها اطلاعات بدهد (مثل دیدن نمونه صحنه‌ها یا توصیف شخصیت یا زمان تمرین و تاریخ اجرا ناراحت می‌شوند). وقتی که آن‌ها ببینند که شما و کادر تولیدتان جدی هستید و رفتاری حرفه‌ای دارید مطمئن باشید آن‌ها نیز کار را جدی می‌گیرند در غیر این صورت وقتی می‌بینند با آن‌ها کم کاری می‌شود یا بیش از حد لازم آن‌ها را منتظر گذاشته‌اید، ناراحت خواهند شد.

من آزمون‌هایی را که در تئاتر انجام دادم هرگز فراموش نخواهم کرد بازیگران را برای خواندن یک صحنه دو دقیقه‌ای، دو ساعت منتظر گذاشتم. من منتظر شدم بینم آیا متن را دوباره خواهیم خواند، فقط این را بگویم برای دوباره خوانی یک ساعت دیگر منتظر ماندم. آزمون تمام شده بود. چراکه هیچ توضیح صحنه‌ای از طرف مدیر صحنه درباره اینکه چگونه آزمون را برگزار می‌کنم داده نشده بود ولی بازیگران با صداقت هر چه تمام منتظر ماندند تا ببینند چه اتفاقی خواهد افتاد. هیچ راهی برای فهمیدن اینکه کارگردان از آن‌ها چه می‌خواهد وجود نداشت. تمام وقت را منتظر ماندند. من هرگز عقب‌نشینی نکردم. همچنین به بازیگران دیگر توصیه کردم که بمانند. بازیگران بی‌ادب، ممکن است درباره رفتاری بی‌ادبانه شما و عوامل صحنه چیزی نگویند ولی آن‌ها شما را جدی نمی‌گیرند و اگر شما دچار اشتباهی شوید و رفتاری توهین‌آمیز با یکی از شخصیت‌ها داشته باشید، آن‌ها ممکن است در ضمن تمرین نمایشنامه همین برخورد را با شما بکنند. یادتان باشد اگر رفتاری حرفه‌ای نداشته باشید، نباید توقع داشته باشید بازیگران نیز رفتاری حرفه‌ای داشته باشند.

آغاز برنامه زمان بندی شده برای بازیگران خواندن بی تفاوت

رایج‌ترین شیوه آزمون غیر حرفه‌ای، بی تفاوت خواندن است. نیازی نیست بازیگران برای خواندن نمایشنامه به شکلی جدی آماده شوند. آن‌ها به سادگی چند صحنه از نمایشنامه را که قبلاً انتخاب کرده‌اند (بدون هیچ گونه آمادگی) سرد و بی تفاوت می‌خوانند. متنی را انتخاب کنید که هم شما به عنوان کارگردان و هم بازیگرانتان قادر باشید انرژی و وقت زیادی را ذخیره کنید؛ بازیگران شما قادر نیستند یک متن غریب و پیچیده و ناآشنا را درک کنند و شما مجبور نخواهید بود که صحنه و کاراکترها را برای یکایک آن‌ها توضیح دهید. یکی از دلایلی که بازیگر متن را بی تفاوت می‌خواند این است که بعضی از آن‌ها نمی‌توانند یک متن را در کمال خونسردی بخوانند. در صورت امکان به بازیگران اجازه بدهید قبل از آزمون با

متن آشنا شوند.

فهرستی از کاراکترها و شخصیت‌های نمایشنامه تهیه کنید که قادر باشند آنچه را که مورد نظر شماست و برایشان بیان و تشریح کرده‌اید، اجرا کنند. این مسئله نه تنها به بازیگران کمک می‌کند تا نمایشنامه را خوب درک کنند، بلکه باعث می‌شود قادر باشند که آنچه مورد نظر شماست نیز ببینند؛ شما مجبور نیستید خود را به زحمت بیندازید و وقت آن‌ها را با توضیح و تفسیر نقش تلف کنید.

وقتی از انتخاب بازیگران مطمئن شدید، آنگاه می‌توانید وقت بیشتری را برای بحث و بررسی کاراکترها و دیگر مسائل صرف کنید.

آماده کردن مونولوگ

در آزمون‌های حرفه‌ای انتخاب مونولوگ بسیار مورد استفاده قرار می‌گیرد. چراکه آن‌ها می‌توانند به شاگردان کمک کنند. مطالعه واقعی درباره کاراکتر را درک کنند. شما می‌توانید با طرح یک ایده از چگونگی مهارت‌های بیانی که بازیگر آماده و به شکل عالی تمرین کرده است، آماده شوید. این نیز می‌تواند نشانه‌ای از چگونگی جدی بودن بازیگر باشد. البته این مسئله برای تازه‌کاران می‌تواند خیلی ترس‌آور باشد و امکان دارد آن‌ها قادر نباشند از عهده این آزمون برآیند. پیشنهاد می‌کنم این تکنیک را برای بازیگرانی که آن‌ها را می‌شناسید - به صورت آزمون آزاد که به آن مطالعه محدود و هماهنگ گفته می‌شود به کار برید.

بداهه‌گویی و آزمون

بداهه‌گویی می‌تواند تکنیک مفیدی برای انتخاب شخصیت مورد نظر باشد. بداهه‌گویی به کارگردان این امکان را می‌دهد که واکنش‌های بازیگران را ببیند و گزینه‌های اصلی را روی استعدادها و انگیزه‌های بازیگر متمرکز کند، به ویژه اینکه وقتی از بازیگر مطمئن باشید نه تنها قادر خواهد بود خطوط را درست بخواند، بلکه می‌تواند رهنمودهای لازم را نیز به شما بدهد و اندیشه‌های مورد نظرش را بیان کند و هرگونه اطلاعاتی را در حین حرکت نیز پایه‌ریزی کند. همچنین بداهه‌گویی می‌تواند میزان هوشیاری بازیگر را در ارتباط با اطراف خویش و چگونگی آن را به بازیگران مقابل خود در صحنه منتقل کند. آیا یک بازیگر قادر است هر آنچه که بازیگر مقابل می‌کند، انجام دهد؟ یا اینکه جهان خود را بر او تحمیل کند یا نسبت به یکدیگر بی تفاوت باشند؟ یادآوری می‌کنم صحنه تئاتر محل اتفاقات زنده است و انرژی و وضعیت اجرا شب به شب تغییر می‌کند، این مهم است که بازیگران بتوانند درباره کاستی‌ها

و ضعف‌ها فکر کنند، چه اتفاقی خواهد افتاد اگر یک بازیگر دیالوگی را فراموش کند آیا بازیگر مقابل در این صحنه می‌تواند با حرف یا سخنی یا حرکتی، اشتباه او را پوشش دهد؟ یاد می‌آید در اولین تجربه‌ام هنگام کارگردانی نمایشنامه پنجم جولای متوجه شدم که یکی از بازیگران تمرکز خود را از دست داده و نمی‌تواند درباره دیالوگ‌ها فکر کند. گر چه استعداد نابی داشت. خوب تمرین کرده بود. ولی به سادگی جایگاهی را که برای او معین شده بود، فراموش کرد. متأسفانه دیگر بازیگران آن صحنه نتوانستند بفهمند که پس از آن کجا بروند و چه کار باید بکنند. و بدین ترتیب تحت فشار زیادی قرار گرفتند. (شاید کل این حادثه چند ثانیه بیشتر طول نکشید ولی روی صحنه و در برابر تماشاچی، به نظر ده دقیقه می‌آمد)، خوشبختانه یک بازیگر ماهر شروع به بداهه‌گویی کرد. او روی صحنه رفت و خود را با وضعیت و گفتار مناسب تطبیق داد تا وضعیت را به جایگاه سابقش بازگرداند.

این وضعیت برای بازیگر آماتور یا حرفه‌ای اتفاق می‌افتد. بازیگران ناقص هستند و هر لحظه ممکن است این حادثه برایشان اتفاق بیفتد. این می‌تواند تجربه‌ای هیجان‌انگیز باشد، ولی احتمال فراموش کردن لحظه ورود یا اشارات صورتی می‌تواند بسیار بالا باشد. یک بازیگر همیشه باید منتظر چنین اتفاقات غیر منتظره باشد، بداهه‌گویی یکی از راه‌هایی است که می‌تواند نجات‌دهنده باشد.

بداهه‌گویی یکی از بهترین شیوه‌هایی است که متوجه شوید یک بازیگر چه تصویری دارد. اگر شما به بازیگر کنشی روشن و آشکار از نمایشنامه بدهید، آیا او می‌تواند آن برداشت را داشته باشد و می‌تواند آن چیزی که مورد نظر شماست به شما بدهد؟ اگر نتوانید با او ارتباط برقرار کنید و عادات کهن او را با دادم چیزهای نو ویران کنید، برنامه تمرینات شما احتمالاً کهنه و فرسوده است. راه صحیح و درست این است که تمرینات تازه و زنده را به کار بگیرید. این مسئله‌ای بسیار مهم است که بدانید یک بازیگر می‌تواند گزینه‌ای قوی‌تر و فرصتی بهتر داشته باشد، حتی اگر فکر کنید این یک ریسک است ولی به خطرش می‌آرزد، بسیاری از اطلاعات درباره تکنیک‌ها را می‌توانید در اختیار او بگذارید.

برنامه آزمون

چند راه برای تعیین وقت آزمون وجود دارد. نخست، باید تصمیم بگیرید چند روز برای آزمون عمومی فرصت بدهید و چند نفر را می‌خواهید صدا بزنید؟ معمولاً آزمون عمومی دو روز است. با این

یکشنبه، ۱۷ فوریه.

۱. ۷ تا ۷:۱۵ سوکی جونز. ۲. ۷:۱۵ تا ۷:۳۰ سلومیرروزک. ۳. ۷:۳۰ تا ۷:۴۵ استیون تیلور. ۴. ۷:۴۵ تا ۸ سالی پلوتوری. ۵. ۸ تا ۸:۱۵ برک. ۶. ۸:۱۵ تا ۸:۳۰ آنخل رودریگز.

گرچه همه چیز اینجا نشان داده نشده است، با این همه این برنامه فعلاً تا پایان وقت ادامه خواهد یافت. به کارگیری این شیوه شما را قادر خواهد ساخت تا بازیگران مورد نظر را گزینش کنید و آن‌ها نیز خواهند دانست، چه مدت باید در جلسه آزمون باشند.

در صورتی که بخواهید یک نمایش موزیکال تهیه کنید، زمان بیشتری برای انتخاب اوازخوانان و رقصندگان نخواهید خواست. در اینجا شما نیاز به نوازنده و یک پیانو دارید، مگر این که بخواهید از اوازخوانان یک capel-la را بشنوید. یک برنامه آزمون نظری در یک زمان و یک آزمون عملی در زمان دیگر باید به طور جداگانه انجام شود.

در اینجا مهم‌ترین چیز این است که باید برنامه‌های زمان‌بندی شده طراحی شود که نه وقت مردم تلف شود و نه بازیگران از شما دلگیر شوند. یک مدیر صحنه خوب باید طوری برنامه‌ریزی کند تا شما با تمرکز کامل آزمون را ببینید و بشنوید، و هیچ گونه نگرانی درباره آنچه در سالن می‌گذرد، پیش نیاید. ارزش یک مدیر صحنه در آزمون این است که آرامش و بازدهی را حفظ کند، هر چه دغدغه یک کارگردان کمتر باشد، بهتر است. شما به اندازه کافی دلوپسی برای انتخاب درست شخصیت دارید.

فرم آزمون

در اینجا نمونه‌ای از یک فرم آزمون که می‌توانید از آن استفاده کنید و اطلاعات کامل در مورد ضرورت خلاقیت یک شخصیت و برنامه زمان‌بندی شده تمرینات نشان داده می‌شود.

توانمندی‌ها باشد یا یک نگاه گسترده حرفه‌ای برای برآورده شدن دنبای آزمون‌هایی که طبیعت آزمون شما را برآورده سازد.

دو نوع زمان آزمون

cattlecall آزمون آزاد یا بازی

در یک آزمون آزاد همه بازیگران در یک ساعت مقرر در یک سالن جمع می‌شوند و باید منتظر و شاهد آزمون یکدیگر باشند. داشتن یک دفتر حضور و غیاب برای شاگردان و منتظر ماندن برای صدا کردن آن‌ها برای خواندن متن، همچنین در یک سالن جداگانه یا تک‌تک صدا کردم برای شما عالی است. من ترجیح می‌دهم بازیگران را بیرون از سالن یا اتاق نکه دارم چرا که آن‌ها می‌توانند صحنه‌ای را که باید بخوانند تمرین کنند. آزمون یک نفر در حضور دیگران خطرناک است. گاهی یکی از بازیگران آزمون خوبی می‌دهد و موجب واکنش موافق دیگران می‌شود (به ویژه دوستانش)، دیگر اینکه داوطلبان ممکن است موجب ناامیدی و دلسردی دیگران یا تقلید شوند. همچنین اولین کسانی که آزمون می‌دهند معمولاً قادر به دیدن بازی دیگران نیستند. همیشه بهتر است یک بازیگر امیدوار و با اشتیاق اول باشد. شما با کار کردن جداگانه با بازیگر می‌توانید راحت‌تر باشید.

تعیین زمان جای‌گیری

نوع دیگر آزمون، تعیین زمان ورود و خروج در محل تعیین شده در مراحل مشخص است. این مراحل نباید بیش از ده یا پانزده دقیقه باشند. این یک تکنیک حرفه‌ای است. این یعنی صرفه‌جویی در زمان و انرژی. برنامه تنظیم شده است و هیچ کس ساعت‌ها برای آزمون منتظر نمی‌ماند. به نظر من این شیوه بهترین تمرین و شیوه برای یک کارگردان و بازیگر است.

در زیر نمونه‌ای از این برنامه و زمان‌بندی را نشان می‌دهیم:

حال اثر کسی نتواند در این یکی دو روز جواب بدهد، بهتر است فرصت دیگری به او بدهید. صدا کردن همه در یک روز معین فکر خوبی است، چرا که می‌توانید بازیگران را میکس و با هم جور کنید و وقت آن را دارید که آن‌ها را با یکدیگر مقایسه کنید و مهارت‌های آن‌ها را در بازی با همدیگر بررسی کنید.

آزمون‌ها شاید برای بازیگر و کارگردان خسته‌کننده باشد ولی آن‌ها را وادار سازید تا آنجا که ممکن است در زمانی اندک و فشرده خود را نشان دهند. معمولاً سه ساعت برای این کار کردن کافی است. مطمئن باشید صحنه‌ها و مونولوگ‌ها در مدت کوتاهی آماده شده‌اند و تنها چیزی که می‌ماند جوهر است. شما باید اجازه بدهید یک بازیگر کارایی خود را نشان بدهد. معمولاً در دقایق اولیه شما می‌توانید به بازیگر مورد نظر بگویید از او چه می‌خواهید.

پس از این که مدتی را صرف کارگردانی کردید لحظات اولیه یک آزمون احتمالاً آنچه را که می‌خواهید ببینید به شما خواهد داد. سعی کنید مدتی را برای پیدا کردن استعدادها بالقوه بازیگران به روش‌های مختلف اختصاص دهید. شاید با ژست‌های فیزیکی مختلف یا کشمکش فعال. تمرکز خود را برای زمانی که بازیگران درباره چیزی مهم و جدی سخن می‌گویند یا عمل می‌کنند، حفظ کنید. اگر بخواهید به شاگردان خود فرصتی برای اموخش بدهید، (مانند اینکه آن‌ها چه کاری بکنند، بهتر است). باید مدت زمان زیادی را به آن‌ها صرف کنید. دادن Bum.s Rush به آن‌ها ممکن است آن‌ها را برای همیشه از دادن آزمون مجدد ناامید کند. پس برای اظهار نظر نهایی درباره طبیعت آزمون، به خودتان فرصت کافی بدهید.

شاگردانتان را به طور صحیح تقسیم‌بندی کنید. اعم از اینکه بخواهید این کار به عنوان یک تجربه آموزشی برای آزمون مهارت‌ها و

نام نمایشنامه: اژدرها
تاریخ بازی: ۱۹-۲۱ می

تاریخ تمرین: ۱۱ آوریل - ۱۸ may (چهار روز در هفته، سه یا چهار ساعت بعد از ظهر)

تجربه بازی: نقش، نمایشنامه، تئاتر دانشکده حرکات اختصاصی: (مانند شمشیربازی، ورزش‌ها، ژیمناستیک، رقص، آواز، حرکات نمایشی)
برنامه تغییرات:

Callbacks

Callback یکی از مهم‌ترین زمان‌ها برای کارگردان است. در این زمان، شما بازیگرانی در اختیار دارید که به طور کاملاً جدی باید انتخاب کنید. از این زمان هوشمندانه استفاده کنید. صحنه‌ها یا مونولوگ‌هایی که مورد نظر شماست و یک بازیگر باید آن را بخواند، آماده کنید. شناخت بازیگران مورد نظر و دادن اطلاعات کافی درباره اینکه شما از آن‌ها چه می‌خواهید، لازم است. واداشتن بازیگر برای اجرای یک صحنه به روش‌های مختلف با اهداف متفاوت حتی اگر در آغاز لزومی برای تجسم یا به تصویر کشیدن شخصیت نمی‌بینید امری بدیهی است. شما می‌خواهید ببینید، بازیگر درباره کارگردانی شما چگونه واکنش نشان می‌دهد و چگونه می‌تواند مسئولیتی که شما به عنوان کارگردان به او واگذار کرده‌اید را انجام دهد. داشتن این چیزها در ذهن پیش از آنکه **callback** را آغاز کنید، می‌تواند بازده بسیاری در آزمون بازیگران داشته باشد. شما با این روش می‌توانید درباره شخصیت‌سازی و چگونگی کار کاراکترها روی صحنه صحبت کنید. دیگر اینکه، با آن‌ها بنشینید و درباره نمایشنامه، شخصیت، یا اینکه چرا آن‌ها دوست دارند در آزمون شرکت کنند، سوال کنید. این چیزها به شما این اندیشه را خواهد داد که در زمان تمرین یا بازیگران چه کار باید بکنید اگر آن‌ها اکنون بدخلق یا سخت باشند، همداری

است که تمرین با آن‌ها حتی اشتباه خواهد بود! حرفه شما با حضور مردم و بحث و جدل با آن‌ها به اندازه کافی سخت و دشوار هست، پس سعی کنید این بازیگران را بشناسید.

آلترناتیو شخصیت

سعی کنید به نگاه‌ها و چشمان بازیگر خیره نشوید. بازی درباره تجسم و به تصویر کشیدن یک کاراکتر تخیلی و ساختگی است. نیازی به تیپ‌سازی نیست و این می‌تواند نقی‌کننده بازیگرانی باشد که ممکن است، یک نقش معین و مسلم را عالی ایفا کرده‌اند ولی هرگز فرصت نداشتند آن را خوب بخوانند چرا که آن‌ها بینش درستی نداشتند. چنین وضعیتی برای آنان که نگاه درستی به نقش دارند ولی قادر نیستند آن را ایفا کنند نیز صادق است. یادتان باشد با گرم و لباس می‌توانید تحولی در یک بازیگر ایجاد کنید. پس روی نگاه‌ها تکیه نکنید. بهترین بازیگر کسی است که بتواند نقش را درست بازی کند نه اینکه صرفاً مشابه آن باشد.

تئاتر دارای قدرتی شگفت و غیر متعارف در شخصیت‌پردازی است. گزینه‌های شخصیت‌پردازی غالباً روی صحنه، جنسیت، رقابت و نمایه‌های بازیگر است. ما از **Alterna-tive casting** چه هدفی داریم؟ این اصطلاح مفاهیم بسیار و گسترده‌ای دارد، منظور من از آلترناتیو کاستینگ نقش‌های مبتذل یا کلیشه‌ای نیست چراکه پتانسیل قومی میراث آن نقش‌هاست. گزینش بازیگر برای رقابت است و جنسیت مطرح نیست. دلیلی وجود ندارد که دختران شاه لیر باید از یک قومیت باشند، دلیلی وجود ندارد که آن‌ها نیازی به دیدگاهی مشترک مثل یک فامیل داشته باشند. آنچه که مهم است، توانایی‌های یک بازیگر است. و با همین توانایی‌ها شایستگی‌هاست که می‌تواند نقش را ایفا کند. کار بازیگر خلق کاراکتری است که در زندگی وجود دارد.

متن‌های کلاسیک برای درک **Alter native-**

casting آسان‌تر هستند. برای بازی نقش‌هایی چون هاملت یا رومئو لزومی ندارد که بازیگر خوش تیپ، جوان و سفیدپوست باشد. برعکس چنین نقش‌هایی باید آزاد باشند نه اینکه به صورت سنتی گزینش شوند، مثل کالی‌بان یا مالولیو ۲ استانیلی کووالسکی ۳ را حتماً نباید مارلون براندو بازی کند. گرچه براندو و در آفرینش این نقش اصل‌تر است ولی جیمز اربل جونز سیاه‌پوست ۴ اولین بازیگر این نقش بود و ما حالا باید جایگزینی برای این نقش داشته باشیم.

تئاتر یعنی دگر دیسی و نوآوری که نه تنها در زمان و مکان وجود دارد بلکه شامل شخصیت نیز می‌شود. نوآوری و ابتکار بازیگران در جا افتادن ایفای نقش و ایجاد تغییر و تحول در کاراکتر است. خلاقیت یک بازیگر در به چالش کشیدن است و اغلب برای یافتن سایه‌روشن‌ها و تضادهای ظریف در یک کاراکتر است که پیش از این کشف نشده است. اصل، این است که تصویر شما از نمایشنامه باید شامل تفسیر و تعبیر وسیع باشد و این بازیگران توانا هستند که بیش از آنچه که نمود ظاهری است، می‌توانند به نمایش بگذارند.

پی‌نوشت:

1. caliban
2. Malvolio
3. Kowalski Stanley
4. James Earl Jones